

Fagforeningsmand for folket

Erik Blicher Hansen, næstformand og kasserer i FOA Frederikssund-Nordsjælland, betegnes på 60 års dagen af kolleger som en ildsjæl med et stort socialt engagement. Mange af fagforeningens medlemmer har gennem årene nydt godt af hans entusiasme, når han kæmper deres kamp imod myndigheder og offentlige styrelser.

AF HENNING LARSEN

FR.SUND: "En ildsjæl med et stort socialt engagement, som brænder for at hjælpe medlemmerne".

Sådan karakteriserer fagforeningen FOA Frederikssund-Nordsjælland sin næstformand og kasserer, Erik Blicher Hansen, i det seneste nummer af medlemsbladet.

Den aktuelle anledning er Blicher Hansens 60 års fødselsdag, og prædikaterne *ildsjæl* og *stort socialt engagement* er velanbragte.

Siden Blicher Hansen i 1984 for første gang blev valgt som kasserer i det daværende Dansk Kommunal Arbejderforbund (DKA), har han bestræbt sig på at sætte medlemmerne i focus og gøre fagforeningen til andet og mere end en faglig forening. Det er nemlig hans opfattelse, at en fagforening skal være til for medlemmernes skyld i stort set alle samfundsrelevante forhold, og gennem årene har han derfor gjort behandling af sociale sager, arbejdsskader etc. til et decideret fagområde på FOAs fagforeningskontor i Frederikssund.

Med Blicher Hansen som utrættelig primus motor og ankermand, holder fagforeningskontoret således p.t. "kog" i omkring 1.100 løben-

ning!...

Til venstre for midten

60 år. Årene har gjort ham bredere, fysisk men også holdningsmæssigt. Synspunkterne er måske ikke længere så skråsikre og ultimative som tidligere, men det politiske ståsted har der aldrig været tvivl om. Blicher Hansen er politisk solidt forankret til venstre for midten - dér hvor de røde faner vajer og hvor kampen kæmpes for "den lille mand". Der hver der er høj grad af solidaritet og samværsfølelse.

Den politiske prægning skete i barneårene.

Han er født i Århus, men kom til Kikhavn ved Hundested i 1950 og året efter til selve Hundested, hvor han havde sin skolegang. Allerede som 14-årig flyttede han hjemmefra; hans far og mor var blevet skilt, og den unge Erik kom ud at sejle i en 4 års periode; først med DFDS hhv. i Norge og Middelhavet, og senere med rederiet BP i danske farvande.

Som 18-årig tog han på 1/2 års ophold på Roskilde Højskole; iøvrigt kun takket være

var ham, der på et tidspunkt fik vakt Blicher Hansens brændende interesse for at male.

Tabte sit hjerte i Paris

Efter højskolen tog Blicher Hansen til København, hvor det var hans hensigt at læse til pædagog. Men det var før der var noget der hed SU, og han måtte tage natarbejde som pakker på Politikens trykkeri for at klare dagen og vejen.

Han begyndte at male billeder og blev medlem af "Det Kollektive Atelier", som bl.a. også talte folk fra Røde Mor. Og han fortsatte han sit engagement på den politiske ven-

strefløj og blev bl.a. engageret i Vietnam-bevægelsen. Det var da også Vietnam-engagementet, der i 1970 førte ham til Paris og dét, der skulle vise sig at blive en af hans livs store milepæle.

For medregnet uforglemmelige oplevelser i en by, der stadig var præget af efterdønninger fra Ungdomsoprøret i 1968, var Blicher Hansens ubetinget største oplevelse i Byernes By, at han her mødte sin livs Michele. En køn pige fra den franske provins, som på det tidspunkt arbejdede som sygeplejerske på et hospital i Paris.

Blicher Hansen kiggede i hendes brune øje og tabte

øjeblikkeligt sit hjerte. Over hals og hoved tog han hjem til København, lukkede sit atelier ned og realiserede alle sine ejendele - og tog til Frankrig.

Parret boede sammen et års tid i den franske hovedstad, og havde planer om at rejse til Sydamerika. Men rejseplanerne krævede kapital, så da de via danske forbindelser blev gjort opmærksom på jobmuligheder på Frederikssund Sygehus - hun som sygeplejerske, han som portør - slog de til og bosatte sig i 1971 i Frederikssund.

Her har de så boet lige siden. To børn er kommet til og har også forladt reden

FR.SUND: "En ildsjæl med et stort socialt engagement, som brænder for at hjælpe medlemmerne".

Sådan karakteriserer fagforeningen FOA Frederikssund-Nordsjælland sin næstformand og kasserer, Erik Blicher Hansen, i det seneste nummer af medlemsbladet.

Den aktuelle anledning er Blicher Hansens 60 års fødselsdag, og prædikaterne *ildsjæl* og *stort socialt engagement* er velanbragte.

Siden Blicher Hansen i 1984 for første gang blev valgt som kasserer i det daværende Dansk Kommunal Arbejderforbund (DKA), har han bestræbt sig på at sætte medlemmerne i focus og gøre fagforeningen til andet og mere end en faglig forening. Det er nemlig hans opfattelse, at en fagforening skal være til for medlemmernes skyld i stort set alle samfundsrelevante forhold, og gennem årene har han derfor gjort behandling af sociale sager, arbejdsskader etc. til et decideret fagområde på FOAs fagforeningskontor i Frederikssund.

Med Blicher Hansen som utrættelig primus motor og ankermand, holder fagforeningskontoret således p.t. "kog" i omkring 1.100 løbende sager vedr. medlemmers skadesager, forsikringsager og sociale sager.

Og hans ry som én, der uden tøven bider sig fast i haserne på kommunale og amtslige myndigheder, Arbejdsskadestyrelsen, Ankestyrelsen og andre styrelser, er efterhånden legendarisk - også i en sådan grad, at en bemærkning som "Har du snakket med Erik om det?" nærmest er obligatorisk i en kollegial snak om arbejdsskader.

Fagforeningsafdelingen har da også solid succes med sin kamp; omkring 90 pct. af de førte medlemssager fører til anerkendelse og erstat-

ning!...

Til venstre for midten

60 år. Årene har gjort ham bredere, fysisk men også holdningsmæssigt. Synspunkterne er måske ikke længere så skræmsure og ultimative som tidligere, men det politiske ståsted har der aldrig været tvivl om. Blicher Hansen er politisk solidt forankret til venstre for midten - dér hvor de røde faner vajer og hvor kampen kæmpes for "den lille mand". Dér hver der er høj grad af solidaritet og samværsfølelse.

Den politiske prægning skete i barneårene.

Han er født i Århus, men kom til Kikhavn ved Hundested i 1950 og året efter til selve Hundested, hvor han havde sin skolegang. Allerede som 14-årig flyttede han hjemmefra; hans far og mor var blevet skilt, og den unge Erik kom ud at sejle i en 4 års periode; først med DFDS hhv. i Norge og Middelhavet, og senere med rederiet BP i danske farvande.

Som 18-årig tog han på 1/2 års ophold på Roskilde Højskole; iøvrigt kun takket være tilskud fra Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund.

"Dét ophold var i høj grad med til at modne mig fagligt og politisk", siger han og sender i den forbindelse en venlig tanke til sin plejefar, som han føler han har meget at takke for.

Plejefar'en var tidligere søfyrbøder og kunstmaler, og det var ham, der først vakte Blicher Hansens politiske interesse og fik ham til at melde sig ind i Socialistisk Ungdom som 14-15 årig. Det var også plejefar'en, der gav ham lyst til at komme ud og sejle og tage på højskole - og det

var ham, der på et tidspunkt fik vakt Blicher Hansens brændende interesse for at male.

Tabte sit hjerte i Paris

Efter højskolen tog Blicher Hansen til København, hvor det var hans hensigt at læse til pædagog. Men det var før der var noget der hed SU, og han måtte tage natarbejde som pakker på Politikens trykkeri for at klare dagen og vejen.

Han begyndte at male billeder og blev medlem af "Det Kollektive Atelier", som bl.a. også talte folk fra Røde Mor. Og han fortsatte han sit engagement på den politiske ven-

strefløj og blev bl.a. engageret i Vietnam-bevægelsen. Det var da også Vietnam-engagementet, der i 1970 førte ham til Paris og dét, der skulle vise sig at blive en af hans livs store milepæle.

For medregnet uforglemmelige oplevelser i en by, der stadig var præget af efterdønninger fra Ungdomsoprøret i 1968, var Blicher Hansens ubetinget største oplevelse i Byernes By, at han her mødte sin livs Michele. En køn pige fra den franske provins, som på det tidspunkt arbejdede som sygeplejerske på et hospital i Paris.

Blicher Hansen kiggede i hendes brune øje og tabte

øjeblikkeligt sit hjerte. Over hals og hoved tog han hjem til København, lukkede sit atelier ned og realiserede alle sine ejendele - og tog til Frankrig.

Parret boede sammen et års tid i den franske hovedstad, og havde planer om at rejse til Sydamerika. Men rejseplanerne krævede kapital, så da de via danske forbindelser blev gjort opmærksom på jobmuligheder på Frederikssund Sygehus - hun som sygeplejerske, han som portør - slog de til og bosatte sig i 1971 i Frederikssund.

Her har de så boet lige siden. To børn er kommet til og har også forladt reden

Et af Blicher Hansens store malerier, der er karakteristisk mht. stil og farver. Billedet hænger idag i FOA-bygningen i Frederikssund, men blev oprindeligt malt i 1970'erne som oplæg til en ny altertavle i Ansgar Kirke i Aalborg. Kirkeprojektet, der blev til i samarbejde med afdøde overlæge Knud Seibæk, Frederikssund, blev dog aldrig til noget.

ingsmand for folket

*Blicher Hansen på fagfor-
eningskontoret i Frederiks-
sund, hvor propfyldte arkiv-
reoler langs alle vægge vidner
om de mange medlemssager
om arbejdsskader, forsikrings-
sager og sociale sager, der er
blevet den lokale FOA-afde-
lings adelsmærke.*

venstre for midten

Årene har gjort ham
re, fysisk men også
ingsmæssigt. Syns-
terne er måske ikke
re så skrækkelige og ulti-
e som tidligere, men
politiske ståsted har der
været tvivl om. Blicher
en er politisk solidt for-
t til venstre for midten -
vor de røde faner vajer
for kampen kæmpes for
lille mand". Der hver
høj grad af solidaritet
nversfølelse.

politiske prægning
i barneårene.
er født i Århus, men
til Kikhavn ved Hunde-
1950 og året efter til
Hundested, hvor han
sin skolegang. Allere-
m 14-årig flyttede han
me fra; hans far og mor
levet skilt, og den unge
om ud at sejle i en 4 års
de; først med DFDS
Norge og Middelhavet,
nere med rederiet BP i
te farvande.

18-årig tog han på 1/2
phold på Roskilde Høj-
iøvrigt kun takket være

var ham, der på et tidspunkt
fik vakt Blicher Hansens
brændende interesse for at
male.

Tabte sit hjerte i Paris

Efter højskolen tog Blicher
Hansen til København, hvor
det var hans hensigt at læse
til pædagog. Men det var før
der var noget der hed SU, og
han måtte tage natarbejde
som pakker på Politikens
trykkeri for at klare dagen og
vejen.

Han begyndte at male bille-
der og blev medlem af "Det
Kollektive Atelier", som bl.a.
også talte folk fra Røde Mor.
Og han fortsatte han sit enga-
gement på den politiske ven-

strefløj og blev bl.a. engage-
ret i Vietnam-bevægelsen.
Det var da også Vietnam-en-
gagementet, der i 1970 førte
ham til Paris og dét, der skul-
le vise sig at blive en af hans
livs store milepæle.

For medregnet uforglem-
melige oplevelser i en by, der
stadig var præget af efterdøn-
ninger fra Ungdomsoprøret i
1968, var Blicher Hansens
ubetinget største oplevelse i
Byernes By, at han her mødte
sin livs Michele. En køn pige
fra den franske provins, som
på det tidspunkt arbejdede
som sygeplejerske på et ho-
spital i Paris.

Blicher Hansen kiggede i
hendes brune øje og tabte

øjeblikkeligt sit hjerte. Over
hals og hoved tog han hjem
til København, lukkede sit
atelier ned og realiserede alle
sine ejendele - og tog til
Frankrig.

Parret boede sammen et års
tid i den franske hovedstad,
og havde planer om at rejse
til Sydamerika. Men rejsepla-
nerne krævede kapital, så da
de via danske forbindelser
blev gjort opmærksom på
jobmuligheder på Frederik-
sund Sygehus - hun som sy-
geplejerske, han som portør -
slog de til og bosatte sig i
1971 i Frederikssund.

Her har de så boet lige si-
den. To børn er kommet til
og har også forladt reden

igen, Barbara på 34 år og
Nathlie på 32 år; Michele ar-
bejder stadig som sygeplejer-
ske, nu på det "nye" Frede-
rikssund Sygehus, mens Erik
som nævnt allerede for mere
end 20 år siden forlod syge-
husjobbet for at sætte sig i
fagforeningsstolen.

Livet slutter i Auvergne

Selvom Blicher Hansen kun
sjældent holder fri fra arbej-
det, og endda også i den spar-
somme fritid næsten altid
kan "nås" via mobilen, har
han dog også haft tid til an-
dre gøremål. Han var således
med ved opstarten af Det
Fælles Koordinationsudvalg
for de seks kommuner i Fre-
deriksborg Amt Vest, og har
siden 2002 været formand
for koordinationsudvalget,
der bl.a. forestår den årlige
uddeling af prisen for *Det
Rummelige arbejdsmarked*.

Tidligere var der også tid til
at pleje passionen for male-
kunsten. Ved ankomsten til
Frederikssund gik han straks
igang med at indrette atelier i
tilknytning til bopælen på
Sundbyvej, og i en årrække
producerede han en række
arbejder i oliemaleri, grafik
og skulpturer, hvoraf nogle i
dag kan ses bl.a. på Frederiks-
sund Sygehus og Frederiks-
sund Gymnasium.

På et tidspunkt udarbejde-
de han sammen med arkitekt
Jesper Staun - på deres eget
initiativ - skitser og model til
en udbygning af Willumsen-
museet. Og han har tegnet
og malet omslag til bogudgi-
velser og grammofonplader.

Men interessen for kunst
har midlertidigt måttet vige
for fagforeningsarbejdet.

"Arbejdet for fagforenin-
gens medlemmer er vigtige-
re. Det andet må vente," siger
han.

venstre for midten

Årene har gjort ham re, fysisk men også ingsmæssigt. Syns-erne er måske ikke re så skrækkelige og ulti- som tidligere, men politiske ståsted har der været tvivl om. Blicher er politisk solidt for- til venstre for midten - for de røde faner vajer for kampen kæmpes for "alle mand". Der hver høj grad af solidaritet nærværelse.

politiske prægning barneårene.

er født i Århus, men til Kikhavn ved Hundede 1950 og året efter til Hundested, hvor han sin skolegang. Allere- en 14-årig flyttede han ne fra; hans far og mor evet skilt, og den unge om ud at sejle i en 4 års le; først med DFDS Norge og Middelhavet, here med rederiet BP i e farvande.

18-årig tog han på 1/2 phold på Roskilde Høj- øvrigt kun takket være l fra Dansk Arbejds- og Specialarbejder nd.

ophold var i høj grad til at modne mig fagligt "politisk", siger han og sen- den forbindelse en ven- ke til sin plejefar, som øler han har meget at for.

far'en var tidligere sø- der og kunstmaler, og ar ham, der først vakte er Hansens politiske in- e og fik ham til at mel- ind i Socialistisk Ung- som 14-15 årig. Det var plejefar'en, der gav ham at komme ud og sejle ge på højskole - og det

var ham, der på et tidspunkt fik vakt Blicher Hansens brændende interesse for at male.

Tabte sit hjerte i Paris

Efter højskolen tog Blicher Hansen til København, hvor det var hans hensigt at læse til pædagog. Men det var før der var noget der hed SU, og han måtte tage natarbejde som pakker på Politikens trykkeri for at klare dagen og vejen.

Han begyndte at male billeder og blev medlem af "Det Kollektive Atelier", som bl.a. også talte folk fra Røde Mor. Og han fortsatte han sit engagement på den politiske ven-

strefløj og blev bl.a. engageret i Vietnam-bevægelsen. Det var da også Vietnam-engagementet, der i 1970 førte ham til Paris og dét, der skulle vise sig at blive en af hans livs store milepæle.

For medregnet uforglemmelige oplevelser i en by, der stadig var præget af efterdønninger fra Ungdomsoprøret i 1968, var Blicher Hansens ubetinget største oplevelse i Byernes By, at han her mødte sin livs Michele. En køn pige fra den franske provins, som på det tidspunkt arbejdede som sygeplejerske på et hospital i Paris.

Blicher Hansen kiggede i hendes brune øje og tabte

øjeblikkeligt sit hjerte. Over hals og hoved tog han hjem til København, lukkede sit atelier ned og realiserede alle sine ejendele - og tog til Frankrig.

Parret boede sammen et års tid i den franske hovedstad, og havde planer om at rejse til Sydamerika. Men rejseplanerne krævede kapital, så da de via danske forbindelser blev gjort opmærksom på jobmuligheder på Frederikssund Sygehus - hun som sygeplejerske, han som portør - slog de til og bosatte sig i 1971 i Frederikssund.

Her har de så boet lige siden. To børn er kommet til og har også forladt reden

Livet slutter i Auvergne

Selvom Blicher Hansen kun sjældent holder fri fra arbejdet, og endda også i den sparsomme fritid næsten altid kan "nås" via mobilen, har han dog også haft tid til andre gøremål. Han var således med ved opstarten af Det Fælles Koordinationsudvalg for de seks kommuner i Frederiksborg Amt Vest, og har siden 2002 været formand for koordinationsudvalget, der bl.a. forestår den årlige uddeling af prisen for *Det Rummelige arbejdsmarked*. Tidligere var der også tid til at pleje passionen for malekunsten. Ved ankomsten til Frederikssund gik han straks igang med at indrette atelier i tilknytning til bopælen på Sundbyvej, og i en årrække producerede han en række arbejder i oliemaleri, grafik og skulpturer, hvoraf nogle i dag kan ses bl.a. på Frederikssund Sygehus og Frederikssund Gymnasium.

På et tidspunkt udarbejdede han sammen med arkitekt Jesper Staun - på deres eget initiativ - skitser og model til en udbygning af Willumsenmuseet. Og han har tegnet og malet omslag til bogudgivelser og grammofonplader.

Men interessen for kunst har midlertidigt måttet vige for fagforeningsarbejdet.

"Arbejdet for fagforeningens medlemmer er vigtigere. Det andet må vente," siger han.

Og mere eksakt kommer det til at vente mindst 5 år endnu. Til den tid er det planen - som det hele tiden har været - at ægteparrets otium skal nydes i fraværet Auvergne, hvor et arvet hus står og venter.

Så skal der males, rejses og drikkes god rødvin...

FOA Frederikssund-Nord-sjælland markerer Erik Blicher Hansens 60 års fødselsdag med en reception i FOA-bygningen i Adalsparken fredag den 20. januar kl. 12-14.

Et af Blicher Hansens store malerier, der er karakteristisk mht. stil og farver. Billedet hænger idag i FOA-bygningen i Frederikssund, men blev oprindeligt malt i 1970'erne som oplæg til en ny altertavle i Ansgar Kirke i Aalborg. Kirkeprojektet, der blev til i samarbejde med afdøde overlæge Knud Seibæk, Frederikssund, blev dog aldrig til noget.